

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu în privința inculpatului Gînju Roman și de avocata Ludmila Bîrcă, în numele inculpatului Buduștean Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2019, în privința inculpaților

Gînju Roman XXXXXX;

Buduștean Andrei XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>18.10.2018 – 06.02.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>01.03.2019 – 31.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.12.2019 – 19.02.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 06 februarie 2019, Buduștean Andrei a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că ***nu s-s constatat existența faptei infracțiunii.***

Gînju Roman a fost condamnat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

De la Gînju Roman s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 8130 lei.

2. Instanța de fond a constatat că potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire din 21 august 2018, **Buduștean A. se învinuiește** că la 19 august 2018, aproximativ ora 22.00, acționând împreună și de comun acord cu Gînju R., având intenția de a întreține raporturi sexuale săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, cu scopul de satisfacere a poftei sexuale, sub pretextul de a se schimba în alte haine pentru a merge la un club de noapte, au ademenit-o pe XXXXXX, cu care făcuse cunoștință în aceeași zi, în odaia nr. 56 din XXXXXX X, XXXXXX, unde, în vederea realizării intenției infracționale și împărțind rolurile între ei, Buduștean A. a ieșit din odaie, timp în care Gînju R. a rămas în odaie cu XXXXXX și, prin constrângere psihică și fizică, aplicându-i o lovitură cu palma peste față, a întreținut cu aceasta un raport sexual vaginal, contrar voinței ultimei. Ulterior, Gînju R. a ieșit din odaie, iar în odaie a intrat Buduștean A., care a trântit-o în pat pe XXXXXX și prin constrângere psihică și fizică, amenințând-o că îi va permite să plece, doar dacă va întreține cu el raporturi sexuale, a întreținut cu ea un raport sexual vaginal, contrar voinței acesteia.

Acțiunile lui Buduștean A. au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit de două sau mai multe persoane.

Potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire din 21 august 2018, **Gînju R. se învinuiește** că la 19 august 2018, aproximativ ora 22.00, având intenția de a întreține raporturi sexuale săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, cu scopul de satisfacere a poftei sexuale, sub pretextul de a se schimba în alte haine pentru a merge la un club de noapte, a ademenit-o pe XXXXXX, cu care făcuse cunoștință în aceeași zi, în odaia nr. 56 din XXXXXX X, XXXXXX, unde, în vederea realizării intenției infracționale, în timpul în care a rămas în odaie cu XXXXXX, prin constrângere psihică și fizică i-a aplicat o lovitură cu palma peste față și a întreținut cu aceasta un raport sexual vaginal, contrar voinței ultimei.

Acțiunile lui Gînju R. au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit de două sau mai multe persoane.

Instanța a statuat că învinuirea înaintată lui Buduștean A. nu și-a găsit confirmare, fiind dovedit că doar Gînju R. a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal.

Ori, probele administrate nu dovedesc că inculpatul Buduștean A. **a comis violul** părții vătămate.

Deci, inculpatul Buduștean A. urmează a fi achitat din motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**, ori, acesta nu a forțat partea vătămată la careva acțiuni nedorite de ultima, căreia nu i-au fost atinse careva libertăți regăsite în obiectul juridic al faptei de viol, identificate de legiuitor.

Totodată, din probele administrate, rezultă că inculpatul Gînju R., la 19 august 2018, aproximativ la ora 22.00, a întreținut un raport sexual forțat cu XXXXXX, iar acțiunile lui se încadrează în baza art. 171 alin. (1) Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Ghennadi Epure, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal - Buduștean A. la 9 ani închisoare, iar Gînju R. la 7 ani închisoare.

Apelantul a invocat că sentința urmează a fi casată din motivul calificării incorecte a faptelor incriminate lui Gînju R. în raport cu circumstanțele faptice și deoarece instanța de fond, contrar prevederilor legale, a individualizat acțiunile coparticipantului Buduștean A., ignorând probele administrate la faza urmăririi penale.

Totodată, instanța de fond a admis un șir de contraziceri în modul de apreciere a probelor.

Astfel, instanța a constatat prin sentință că nu a existat fapta infracțională în materialitatea ei, în același timp îl recunoaște vinovat pe Gînju R. Ori, aceasta este o absurditate în esență, deoarece ambii inculpații au acționat asupra aceluiași obiect material al infracțiunii, ambii au perceput caracterul prejudiciabil al faptei infracționale, au conștientizat urmările și au comis fapta. Iar în care nu ar exista fapta infracțională, instanța ar trebui să-i achite pe ambii, fiindcă acțiunile lor nu ar intra în sfera dreptului penal.

3.1. A declarat apel și avocata Georgeta Lupea, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gînju R. să fie achitat.

Apelanta a indicat că nu au fost acumulate probe incontestabile care ar dovedi vinovăția inculpatului.

Ori, inculpatul, în ședința de judecată a declarat că a întreținut relații sexuale cu partea vătămată, însă acestea au fost benevole și a îmbrâncit-o doar pentru faptul că, în timp ce el a ieșit din odaie, aceasta i-a luat, fără permisiune, 250 lei din portmoneu.

În același timp, instanța de fond urma să contrapună declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și cele date în instanța de judecată, comportamentul ei în fața instanței, lipsa de interes față de acest caz, lipsa pretențiilor față de inculpat, precum și faptul că l-a iertat și a semnat o cerere prin care s-a împăcat cu acesta și roagă să fie eliberat de răspundere penală.

Deci, instanța de fond urmează să adopte o hotărâre proporțională probelor administrate, cu achitarea inculpatului pe motiv că nu a comis violul.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2019, apelul apărării a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Buduștean Andrei a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă și arestare la domiciliu de la 20.08.2018 până la 18.09.2018, de la 18.09.2018 până la 05.10.2018, de la 05.10.2018 până la 13.12.2018 și de la 13.12.2018 până la 06.02.2019.

Gînju Roman a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

De la Buduștean Andrei și Gînju Roman, s-au încasat în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 9010 lei.

Instanța de apel a constatat că la 19 august 2018, aproximativ ora 22.00, inculpatul Gînju R., acționând împreună și de comun acord cu Buduștean A., având intenția de a întreține raporturi sexuale săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, cu scopul de satisfacere a poftei sexuale, sub pretextul de a se schimba în alte haine pentru a merge la un club de noapte, a ademenit-o pe XXXXXX, cu care făcuse cunoștință în aceeași zi, în odaia nr. 56 din XXXXXX X, XXXXXX, unde, în vederea realizării intenției infracționale, și împărțind rolurile între ei, Buduștean A. a ieșit din odaie, timp în care Gînju R. a rămas în odaie cu XXXXXX și, prin constrângere psihică și fizică, i-a aplicat o lovitură cu palma peste față și a întreținut cu aceasta un raport sexual vaginal, contrar voinței ultimei. Ulterior, Gînju R. a ieșit din odaie, iar în odaie a intrat Buduștean A., care a trântit-o în pat pe XXXXXX și, prin constrângere psihică și fizică, amenințând-o că îi va permite să plece doar dacă va întreține cu el raporturi sexuale, a întreținut cu ea un raport sexual vaginal, contrar voinței acesteia.

Inculpatul Buduștean A. la 19 august 2018, aproximativ orele 22.00, acționând împreună și de comun acord cu Gînju R., având intenția de a întreține raporturi sexuale săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, cu scopul de satisfacere a poftei sexuale, sub pretextul de a se schimba în alte haine pentru a merge la un club de noapte, au ademenit-o pe XXXXXX, cu care făcuse cunoștință în aceeași zi, în odaia nr. 56 din XXXXXX X, XXXXXX, unde, în vederea realizării intenției infracționale și împărțind rolurile între ei, Buduștean A. a ieșit din odaie, timp în care Gînju R. a rămas în odaie cu XXXXXX și, prin constrângere psihică și fizică, aplicându-i o lovitură cu palma peste față a întreținut cu aceasta un raport sexual vaginal, contrar voinței ultimei. Ulterior, Gînju R. a ieșit din odaie, iar în odaie a intrat Buduștean A., care a trântit-o în pat pe XXXXXX și, prin constrângere psihică și fizică, amenințând-o că îi va permite să plece, doar dacă va întreține cu el raporturi sexuale, a întreținut cu ea un raport sexual vaginal, contrar voinței acesteia.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Buduștean A., care este dat în căutare, fiind audiat în instanța de fond, nu a recunoscut vina și a declarat că Gînju R. a rămas cu partea vătămată în odaie. Ulterior, el s-a întors în apartament pentru a se schimba și a lua bani și, urcând pe scări, a auzit strigăte. Gînju R. i-a deschis ușa și i-a explicat că partea vătămată a încercat să ia bani din portmoneul lui. În acel moment, partea vătămată striga s-o lase în pace. I-a spus lui Gînju R. să iasă în coridor, iar el a rămas cu victima în odaie, încercând să o liniștească. A întrebat-o ce s-a întâmplat, însă aceasta era speriată și continua să strige s-o lase în pace. Când a intrat în odaie, partea vătămată era dezbrăcată. Aceasta s-a îmbrăcat, s-a strecurat pe sub mâna lui, a deschis ușa și a fugit pe scări. În cadrul urmăririi penale, Buduștean A. a indicat că nu-și amintește întrebarea la care a răspuns că atunci când s-a aflat în odaie nu s-a dezbrăcat, ci doar s-a schimbat de haine. Nu cunoaște de ce partea vătămată era dezbrăcată în momentul când a intrat în odaie cu Covrig A. Intrând în odaie, a încercat să liniștească partea vătămată și a întrebat-o ce s-a întâmplat. A discutat cu ea și i-a propus să întrețină

relații sexuale cu el, însă aceasta s-a speriat și nu au mai vorbit despre asta. A înțeles că partea vătămată era speriată și plângea din motiv că ar fi sustras ceva din portmoneu. Aceasta nu i-a spus de ce era dezbrăcată, de ce plângea și era speriată, ea striga și el nu înțelegea nimic.

Inculpatul Gînju R., în instanța de fond nu a recunoscut vina, confirmând doar faptul că a rupt hainele și lenjeria părții vătămate. După ce au plecat Buduștean A. și Covrig A., iar el a rămas în odaie cu partea vătămată, au întreținut un raport sexual. Aceasta s-a dezbrăcat, l-a sărutat, iar el nu s-a opus. Victima era în stare de ebrietate. În timp ce se afla în coridor cu Covrig A., iar Buduștean A. era în odaie cu partea vătămată, nu se auzea nimic. Deci, nu poate să confirme declarațiile martorului Covrig A. că în timp ce era în coridor cu el, iar Buduștean A. era cu partea vătămată în odaie, se auzeau strigătele ultimei s-o lase în pace. Partea vătămată l-a iertat, deoarece a spus minciuni că a întreținut relații sexuale cu ambii. I-a rupt lenjeria din motiv că partea vătămată i-a luat banii. Cu partea vătămată s-a împăcat. În instanța de apel, inculpatul Gînju R. a recunoscut vina și a indicat că împins partea vătămată și nu a întrebat-o dacă dorește să întrețină relații sexuale cu el. În timp ce era cu Buduștean A. la iaz, de ei s-a apropiat partea vătămată și a cerut țigări, apoi împreună au consumat băuturi alcoolice. Partea vătămată l-a sărutat și el a înțeles că ea vrea să întrețină relații sexuale cu el. Au stat la iaz până la orele 21.00, apoi, împreună cu partea vătămată au plecat cu taxiul acasă. Fiind singur în odaie cu partea vătămată, au întreținut un raport sexual. Nu a întrebat-o dacă este de acord, însă ea nu s-a opus. Erau ambii în stare de ebrietate și el a împins-o pe pat, însă nu a lovit-o cu palma peste față. Când au venit băieții, ea a ieșit din odaie și a plecat. Raportul sexual a durat 15-20 minute. Apoi a mers la baie, iar când s-a întors, a verificat geanta și a depistat că îi lipseau banii, atunci a apucat-o pe partea vătămată de sutien și a văzut că banii erau acolo. Conflictul a apărut din cauza banilor și el nu i-a rupt lenjeria, precum și nu a văzut ca acesteia să-i curgă sânge din nas. După ce a ieșit, în odaie au intrat Buduștean A. și Covrig A. Leziunile de pe corpul său au apărut în rezultatul muncii zilnice în construcții. Nu a observat pe corpul părții vătămate careva leziuni. Buduștean A. a rămas în odaie să-și schimbe hainele. Apoi au pornit spre locuința lor și nu au văzut poliția, care a fost chemată de partea vătămată. A doua zi, la solicitare, s-a prezenta singur la poliție. Buduștean A. s-a aflat cu partea vătămată în odaie aproximativ 5 minute, în timp ce el a fumat. Nu a auzit ca partea vătămată să strige s-o lase în pace.

Cu toate că inculpații inițial nu au recunoscut vina, iar în instanța de apel inculpatul Gînju R. a recunoscut vina în comiterea violului, vinovăția acestora a fost dovedită pe deplin prin probele administrate.

Astfel, în instanța de apel, în corespundere cu art. 371 Cod de procedură penală, au fost verificate declarațiile părții vătămate XXXXXX date în instanța de fond, în care a comunicat că fiind la iaz cu verișorul său, a făcut cunoștință cu inculpații. I-au propus să servească bere și a refuzat, deoarece avea cu ea o băutură slab alcoolică, apoi au mers la scăldat. Buduștean A. a mers să cumpere bere, iar când s-a întors le-a propus să meargă la discotecă. A fost de acord să meargă cu ei, Gînju R. a spus că trebuie să-și schimbe hainele, iar Buduștean A. a chemat un prieten cu taxiul și au mers la acesta acasă. Pe drum au mai cumpărat bere, iar acasă la Covrig A. au mai consumat alcool. Apoi au ieșit toți în hol și au fumat, au revenit în odaie și a continuat să bea bere. I-a

spus lui Gînju R. că dacă nu merg la discotecă, ea pleacă acasă. A rămas în odaie cu Gînju R., acesta a încercat să o atingă și ea i-a spus să o lase în pace. Gînju R. i-a rupt lenjeria și a întreținut cu ea un raport sexual și a lovit-o peste față, spunându-i că i-a luat banii. Apoi Gînju R. a ieșit și în odaie a intrat Buduștean A., care a încercat să o liniștească. I-a cerut s-o lase în pace, să meargă la baie să se spele, deoarece îi curgea sânge din nas. Aceasta i-a spus că îi va permite să plece, dacă va întreține relații sexuale cu el. În timp ce acesta își schimba hainele, ea a fugit din odaie. Buduștean A. a ajuns-o din urmă, încercând să o oprească, iar taximetristul i-a spus s-o lase să plece. Ea a chemat poliția, iar ei au văzut și au început să fugă. Gînju R. i-a aplicat loviturile în timpul raportului sexual. După ce a ieșit din odaie, el ținea ușa pentru a o împiedica să nu fugă. Când Buduștean A. a intrat în odaie, ea era îmbrăcată cu rochia. Acesta a întrebat-o ce s-a întâmplat, ea a refuzat să-i spună și i-a cerut s-o lase în pace. După discuție, Buduștean A. nu i-a smuls rochia de pe ea. Acesta a împins-o pe pat, i-a cerut să întrețină un raport sexual cu el, pentru a o lăsa să plece. În timp ce el a început să se dezbrace, pentru a-și schimba pantalonii, ea a fugit. Semnătura de la filele 21, 22 îi aparține, însă nu susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale. Buduștean A. i-a cerut să întrețină un raport sexual cu el, însă ea a refuzat, i-a spus că trebuie să meargă la baie, să se spele și a fugit. A dat declarații divergente deoarece la etapa urmăririi penale era speriată și a indicat că a întreținut un raport sexual cu Buduștean A. Pe Gînju R. l-a iertat, semnând un acord de împăcare. Se afla la inspectoratul de poliție când a fost adus Buduștean A. și nu a auzit ca acesta să dea acordul pentru a-i fi prelevate probe pentru efectuarea analizelor. Buduștean A. a împins-o pe pat și a căzut jos, el a vrut să întrețină relații sexuale cu ea, dar l-a refuzat. Când a ieșit din cameră, acesta a ajuns-o din urmă, a apucat-o de mână, încercând să o oprească. Taximetristul i-a spus să o lase să plece. Buduștean A. nu i-a astupat gura, când i-a spus că va striga. Acesta nu i-a reparat prejudiciul cauzat, însă nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de acesta.

Martorul Volcicov A., în instanța de fond, a relatat că în jurul orei 23.56, s-a apropiat o femeie în rochie de culoare deschisă, era plânsă, un pic murdară și a cerut telefonul pentru a face un sunet. Nu a auzit ce a vorbit aceasta, apoi a verificat telefonul și a văzut că a fost apelat numărul 112. Femeia era singură, a ieșit de pe str. Coca, venind în vale pe str. V. Lupu. În jurul orelor 00.15 a venit poliția. Amănunte nu cunoaște și nu a întrebat partea vătămată de ce este speriată.

Martorul Chistol I., în instanța de apel, a comunicat că a primit informația 902 referitor la viol. La fața locului, de ei s-a apropiat partea vătămată și le-a spus că a fost violată. Aceasta a urcat în mașină și au mers în direcția în care au fugit persoanele. A fost reținută doar o persoană, iar colegul lui a mers după persoana care a fugit. Partea vătămată le-a spus că a fost violată de două persoane.

Martorul Covrig A. a indicat că a intrat în casă împreună cu inculpații și partea vătămată. Au consumat bere și urmau să meargă la un club. Gînju R. a spus că se reține cu partea vătămată, iar el cu Buduștean A. au coborât jos. Buduștean A. i-a spus că se întoarce să mai ia niște bani de la Gînju R. și să-și schimbe hainele. S-au întors înapoi, ridicându-se pe scări, au auzit că o femeie striga să fie lăsată în pace. În scurt timp, în coridor a ieșit Gînju R., era enervat, iar Buduștean A. a intrat să vorbească cu partea vătămată. Gînju R. i-a spus că partea vătămată a umblat la el în buzunar și ceva a

dispărut, motiv din care se auzeau strigăte, iar lovituri nu au fost. După ce Buduștean A. a intrat în odaie, la fel, se auzea partea vătămată strigând să fie lăsată în pace. I-a spus lui Gînju R. să intre odaie și să-i permită părții vătămate să plece ca să nu audă vecinii gălăgia. Partea vătămată a ieșit din odaie și a fugit pe scări. Buduștean A. a fugit în urma ei, însă el i-a spus să o lase în pace și ei au intrat în cameră. Când a ieșit partea vătămată era îmbrăcată în rochie lungă albastră, iar când a intrat Buduștean A. în odaie a văzut că partea vătămată era dezbrăcată, iar Gînju R. era îmbrăcat doar în șorți și fără maiou. Buduștean A. s-a aflat în odaie cu partea vătămată aproximativ 5 minute și ultima striga să fie lăsată în pace. Buduștean A. vorbea calm, încerca să o liniștească, dar aceasta striga intenționat. El a deschis ușa și a văzut că partea vătămată era dezbrăcată, speriată și striga să-i dea pace. Buduștean A. era îmbrăcat în șorți și era fără maiou. Partea vătămată a ieșit în coridor și a început să fugă, iar Buduștean A. a ajuns-o din urmă și a apucat-o de mână, însă aceasta s-a eliberat și a continuat să fugă. Intrând toți în cameră, a văzut sutienul rupt al părții vătămate.

Martorul Ceban I. a indicat că se auzea că bărbații vorbeau pe tonuri ridicate, dar nu era clar ce discutau aceștia. Strigătele femeii erau de frică, nu a deslușit careva cuvinte, se auzeau doar țipete, care au durat 15-20 minute.

În instanța de apel, martorul Ceban I. a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, conform căror, în jurul orelor 18.00-20.00, a auzit muzică în apartamentul închiriat de Covrig A., voci de bărbați și o voce de femeie, însă nu a văzut persoanele. Femeia era veselă, apoi în jurul orelor 00.00-01.00, s-au auzit țipete, gălăgie, însă nu se înțelegea ce strigă femeia. Câteva minute s-au auzit strigăte, apoi o ușă trântită și cineva a fugit pe scări. Dimineața la poliție a aflat că a fost comis un viol.

Conform procesului-verbal din 20.08.2018, a fost cercetat apartamentul nr. 56 din XXXXXX X, XXXXXX, fiind ridicate mai multe obiecte, printre care o plapumă de culoare verde; o pereche de chiloți pentru doamne de culoare negri, rupți; un sutien, un prosop de culoare verde.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802P3037 din 11.09.2018, la XXXXXX au fost depistate excoriații pe spate care a fost produsă în urma acțiunii traumatice cu un corp contondent dur sau lovirea de acesta și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802P3064 din 23.08.2018, la Gînju R. au fost depistate excoriații la nivelul umărului drept, excoriații la nivelul genunchilor bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil cu puțin timp înainte de examinarea medico-legală și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Prin raportul de expertiză judiciară nr. 20180500274 din 18.09.2018 s-a constatat că în fragmentele de pete examinate de pe ștergar au fost găsite urme slabe de sânge fără amestec de spermatozoizi. Apartenența de specie a sângelui dat nu a fost determinată, tot ce este posibil din cauza cantităților insuficiente a proteinelor necesare pentru astfel de examinare. În fragmentul de pată de pe chiloții pentru femei au fost găsiți spermatozoizi unici. La determinarea apartenenței de grup a fost stabilit numai antigenul „B” care este caracteristic părții vătămate și a provenit din conținutul ei vaginal. La determinarea apartenenței de grup antigenul „A” nu a fost stabilit, tot ce

este posibil din cauza cantităților insuficiente a materialului necesar pentru astfel de examinare.

Conform procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10.09.2018, acțiunea de urmărire penală a fost efectuată cu participarea învinutului Gînju R., care a condus organul de urmărire penală la blocul de locuit din XXXXXX X, XXXXXX, ap. 56 și a comunicat că la 19.08.2018 a venit împreună cu Buduștean A., cu partea vătămată și Andrei, șoferul taxiului să se schimbe, să facă duș și să meargă la discotecă. În odaie au servit toți bere și vin. La un moment dat Buduștean A. și taximetristul Andrei au ieșit din odaie să cumpere țigări. El cu victima au rămas singuri în odaie. El a vrut să o sărute, dar ea l-a respins. A încercat să întrețină relații sexuale cu ea, dar aceasta se opunea. El a lovit-o cu palma peste față și a trântit-o în pat, i-a rupt lenjeria și forțat a început raportul sexual. Nu a terminat raportul sexual din motiv că au venit băieții. Apoi în odaie a intrat Buduștean A., iar Andrei, taximetristul a rămas în hol. Buduștean A. i-a spus să iasă din odaie și el a ieșit în hol unde a fumat o țigară cu Covrig A.. Când a vrut să intre în odaie l-a văzut pe Buduștean A. în chiloți, iar victima era în pat. Apoi ea a luat rochia de jos și a fugit.

Potrivit procesului-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 20.09.2018, acțiunea de urmărire penală a fost efectuată cu participarea părții vătămate, care a condus organul de urmărire penală la blocul de locuit din XXXXXX X, XXXXXX, ap. 56 și a relatat circumstanțele în care a avut loc infracțiunea.

Conform procesului-verbal de confruntare din 20.09.2018, s-a efectuat confruntarea între partea vătămată și învinutul Buduștean A., în cadrul căreia partea vătămată a susținut declarațiile făcute anterior, inclusiv referitor la faptul că Buduștean A., prin constrângere fizică și psihică a întreținut cu ea un raport sexual contrar voinței sale.

Ori, sunt pertinente și concludente declarațiile părții vătămate date la faza urmăririi penale că Buduștean A. a întreținut cu ea un act sexual forțat.

Aceste declarații coroborează cu procesul-verbal de confruntare din 20.09.2018 dintre partea vătămată și învinutul Buduștean A., prin care partea vătămată a susținut declarațiile făcute anterior, inclusiv faptul că Buduștean A., prin constrângere fizică și psihică a întreținut cu ea un raport sexual contrar voinței sale, precum și cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 20.09.2018, potrivit căruia partea vătămată a indicat că Buduștean A. a întreținut cu ea un raport sexual contrar voinței sale.

Totodată, declarațiile părții vătămate date la faza urmăririi penale coroborează cu declarațiile martorului Chistol I. că, fiind sesizat cu informația despre viol și deplasându-se la fața locului, s-a apropiat partea vătămată, care le-a comunicat că a fost violată pe de către două persoane.

În acest context sunt relevante și declarațiile martorului Covrig A. că atunci când a intrat Buduștean A. în odaie, la fel, partea vătămată striga să fie lăsată pace, iar atunci când a intrat el, acesta era în chiloți și fără maiou.

Instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate date în ședința de judecată, că inculpatul Buduștean A. a întreținut cu aceasta un raport sexual, dar că el a dorit și i-a propus să întrețină cu ea relații sexuale, or, declarațiile acesteia din cadrul ședinței de judecată sunt în contradicție cu probele administrate.

Deci, sunt irelevante declarațiile părții vătămate date în instanța de fond, deoarece relevanța, concludența și veridicitatea acestei probe nu poate fi apreciată în coroborare cu celelalte probe administrate.

La fel, nu pot fi reținute ca veridice și declarațiile inculpatului Buduștean A. prin care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a declarat că a intrat în odaie doar pentru a liniști partea vătămată, acestea fiind contrare probelor administrate.

Astfel, a fost constatat că inculpatul Buduștean A. a întreținut cu partea vătămată un raport sexual contrar voinței acesteia, prin constrângere fizică și psihică.

Totodată, conform procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10.09.2018, inculpatul Gînju R. a declarat că a încercat să întrețină relații sexuale cu partea vătămată, dar acesta se opunea. El a lovit-o cu palma peste față, a trântit-o pe pat, i-a rupt lenjeria și forțat a început raportul sexual. Apoi în odaie a intrat Buduștean, iar Covrig A. a rămas în hol, Buduștean A. i-a spus să iasă din odaie și el a ieșit în hol, unde a fumat împreună cu Covrig A. Când a vrut să intre în odaie l-a văzut pe Buduștean A. în chiloți, iar partea vătămată era în pat, apoi a luat rochia de pe podea și a fugit.

Deși inculpatul Gînju R. în instanța de apel a indicat că Buduștean A. a intrat în odaie doar pentru 5 minute pentru a-și lua pantalonii, aceste declarații urmează a fi respinse, fiind combătute prin probele administrate și fiind evidentă intenția acestuia de a-și ameliora propria răspundere penală.

Astfel, cu referire la agravanta prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal - săvârșit de două persoane, se atestă că infracțiunea de viol a fost comisă de inculpați prin participație simplă.

Ori, inculpatul Gînju R., în instanța de apel, a recunoscut că a împins partea vătămată, nu a întrebat-o dacă dorește să întrețină relații sexuale cu el și a întreținut un raport sexual cu ea.

La fel, vinovăția inculpatului Gînju R. în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin declarațiile părții vătămate că acesta a început să o atingă, iar ea i-a spus să-i dea pace, după care el i-a rupt lenjeria și au întreținut un raport sexual și a lovit-o peste față, spunând că i-a luat niște bani care nu îi aparțin.

Declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului Covrig A. că a auzit cum partea vătămată, fiind în cameră cu Gînju R., a strigat să-i dea pace, precum și cu declarațiile martorului Ceban I. că în acea seară a auzit gălăgie din odaia vecinului, țipete de femeie, iar pe la orele 00.10-00.15 a auzit că femeia a ieșit din odaie, a trântit ușa și a plecat pe scări.

Mai mult, declarațiile părții vătămate se confirmă și prin raportul de expertiză judiciară nr. 201802P3064 din 23.08.2018 prin care s-a constatat că atât la aceasta, cât și la Gînju R. au fost depistate excoriații.

În același timp, fiind constatate divergențe în declarațiile inculpatului Gînju R. date în instanța de fond și la etapa urmăririi penale, precum și în procesul efectuării acțiunii procesuale de verificare a declarațiilor la fața locului, în conformitate cu art. 368 Cod procedură penală, a fost reprodusă înregistrarea video anexă la dosar, iar ca urmare a vizualizării acesteia, se confirmă că Gînju R. a declarat ofițerului de urmărire penală că a întreținut un raport sexual forțat cu partea vătămată și a lovit-o peste față.

Prin urmare, a fost constatat cert că fapta comisă de inculpații Gînju R. și Buduștean A. a avut loc în formulă consumată, în condițiile în care prin declarațiile

părții vătămate, apreciate în coroborare cu probele administrate, s-a confirmat că aceștia au întreținut cu partea vătămată un raport sexual forțat.

Astfel, în acțiunile inculpaților se regăsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit de două persoane.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în năzuința de satisfacere a necesității sexuale, răzbunare, năzuința de a dezonora victima în fața altora; năzuința de a determina victima să se căsătorească cu făptuitorul, etc.

Ori, inculpații au acționat față de partea vătămată cu intenție directă, urmărind motivul satisfacerii poftelor sexuale, aceste circumstanțe rezultând nemijlocit din declarațiile părții vătămate, care nu a consimțit asupra raportului sexual și și-a exprimat dezacordul în privința acestui raport.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpaților pe art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit de două sau mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul Gînju R. a săvârșit o infracțiune gravă care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, că anterior nu a fost condamnat, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, a recunoscut vina în săvârșirea violului, este căsătorit, are trei copii minori la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar partea vătămată l-a iertat, concluzionând că în asemenea împrejurări nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare, reeducarea și corectarea lui fiind posibilă fără izolare de societate

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului Buduștean A., instanța a reținut că acesta a săvârșit o infracțiune gravă care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, anterior nu a fost condamnat, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, dar s-a eschivat de la instanța de judecată, concluzionând că urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoare.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului Gînju R. și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este greșit individualizată, în situația suspendării pedepsei închisorii fiind una prea blândă.

Instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

Deci, concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Gînju R. sunt greșite și contrare probelor administrate și scopului pedepsei penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Instanța de apel a omis și faptul că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului,

precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Prin urmare, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate inculpatului nu va fi atins, pedeapsa aplicată nefiind proporțională în raport cu persoana acestuia și cu fapta pe care a comis-o, în special, prin prisma gradului prejudiciabil.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Ludmila Bîrcă, în care solicită casarea deciziei adoptate și menținerea sentinței instanței de fond în privința inculpatului Buduștean A.

Recurenta a indicat că în speță nu a fost stabilită latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii, realizată prin intenție directă, nefiind demonstrată intenția inculpaților de a aplica acțiuni violente cu caracter sexual pentru a-și satisface pofta sexuală sau pentru a leza onoarea părții vătămate, fiind dovedită voința și intenția ultimei la întreținerea raporturilor sexuale cu aceștia.

Ori, probele administrate nu demonstrează participarea inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, *probele prezentate de acuzare în partea incriminării semnelui agravant prezent la art. 325 alin. (3) lit. d) Cod penal sunt insuficiente, irelevante și pe alocuri, contradictorii, iar esența principiului prezumției nevinovăției prescrie obligativitatea acuzării de a prezenta și dovedi vinovăția inculpatului.*

Acuzarea nu a prezentat probe suficiente de doveditoare pentru a condamna inculpatul pentru o infracțiune gravă or, alin. (3) se aliniază la această categorie de infracțiuni, iar potrivit CtEDO, instanța, în lipsa unor probe suficiente, urmează să achite sau să recalifice acțiunile persoanei.

Având în vedere că vinovăția inculpaților nu a fost confirmată prin probe pertinente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în favoarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea acestora, se atestă că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

Mai mult, în instanța de apel nu au fost prezentate și cercetate probe noi, însă aceasta a casat sentința de achitare a instanței de fond și a emis o nouă hotărâre de condamnare în privința inculpaților. Or, conform cauzei Manolachi vs Moldova, hotărârea de condamnare, după achitare, pronunțată fără audierea în persoană a reclamantului, fără audierea martorilor și fără administrarea vreunei probe noi este contrară cerințelor unui proces echitabil, fiind încălcat art. 6.1 din Convenție.

CtEDO a stabilită că omisiunea Curții de Apel Iași și a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a-i audia pe reclamant și pe martori înainte de a-l condamna pe acesta a limitat semnificativ dreptul la apărare, în condițiile în care reclamantul a fost găsit vinovat pe baza unor mărturii care, ele însele, fuseseră suficiente să determine instanța de fond să se îndoiască de temeinicia acuzației formulate împotriva sa pentru a motiva soluția de achitare.

Judecătorii europeni au mai notat că instanțele de control judiciar au înlocuit sentința de achitare cu o hotărâre de condamnare fără a administra vreo probă nouă. Mai mult, nici organul de urmărire penală nu a realizat o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă a cauzei menirea căreia ar fi aflarea adevărului și apus la baza

învinuirii fapte și înscrisuri ce nu demonstrează vinovăția potrivit învinuirii aduse. La baza învinuirii au fost puse presupuneri contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

Astfel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind trase la răspundere persoane nevinovate ori, vinovăția inculpatului Buduștean A. nu a fost dovedită, iar condamnarea acestuia se bazează pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor și a legăturii dintre ele.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarat inadmisibile din următoarele considerente

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al apărării, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5.1. din decizie*), relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Buduștean A. și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Fugaru T., date la urmărire penală, ale martorilor Volcicov A., Chistol I., Covrig A. și Ceban I., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.08.2018, raportul de expertiză judiciară nr. 201802P3037 din 11.09.2018, potrivit căruia la XXXXXX au fost depistate excoriații pe spate care a fost produsă în urma acțiunii traumatice cu un corp contondent dur sau lovirea de acesta și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, raportul de expertiză judiciară nr. 201802P3064 din 23.08.2018, prin care la Gînju R. au fost depistate excoriații la nivelul umărului drept, excoriații la nivelul genunchilor bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil cu puțin timp înainte de examinarea medico-legală și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, raportul de expertiză judiciară nr. 20180500274 din 18.09.2018, potrivit căruia în fragmentele de pete examinate de pe ștergar au fost găsite urme slabe de sânge fără amestec de spermatozoizi, procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Gînju R. la locul infracțiunii din 10.09.2018, care a condus organul de urmărire penală la blocul de locuit din XXXXXX X, XXXXXX, ap. 56 și a comunicat că la 19.08.2018 a venit împreună cu Buduștean A., cu XXXXXX și Andrei, șoferul taxiului să se schimbe, să

facă duș și să meargă la discotecă. În odaie au servit toți bere și vin, Buduștean A. și taximetristul Andrei au ieșit să cumpere țigări, el cu XXXXXX au rămas singuri în odaie, a vrut să o sărute, dar ea l-a respins, încercat să întrețină relații sexuale cu ea, dar aceasta se opunea, a lovit-o cu palma peste față și a trântit-o în pat, i-a rupt lenjeria și forțat a început raportul sexual, dar au venit băieții, în odaie a intrat Buduștean A., iar Andrei a rămas în hol, Buduștean A. i-a spus să iasă din odaie și el a ieșit în hol unde a fumat o țigară cu Covrig A., când a intrat în odaie l-a văzut pe Buduștean A. în chiloți, iar XXXXXX era în pat, ea a luat rochia de jos și a fugit, procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la fața locului din 20.09.2018, care a condus organul de urmărire penală la blocul de locuit din XXXXXX X, XXXXXX, ap. 56 și a relatat circumstanțele în care a avut loc infracțiunea, procesul-verbal de confruntare din 20.09.2018 între partea vătămată și învinuitul Buduștean A., în cadrul căreia partea vătămată a susținut declarațiile făcute anterior, inclusiv referitor la faptul că Buduștean A., prin constrângere fizică și psihică a întreținut cu ea un raport sexual contrar voinței sale, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului Buduștean A. a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a respectat întocmai stipulările din art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, că judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel urmează să audieze din nou martorii acuzării declarațiile căror constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, deoarece materialele cauzei, măsurile procesuale întreprinse de instanță și procuror – ordonanțele de aducere silită, etc., atestă concludent imposibilitatea absolută a inculpatului Buduștean A., dat în căutare, a părții vătămate XXXXXX și a martorului Volcicov A. de a participa la judecarea cauzei, fiind îndreptățită, astfel, exceptarea prescripțiilor din art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală (*vol. 2, f.d. 68-135*).

Totodată, în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al acuzării, (*pct. 5. din decizie*), se atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului Gînju R., instanța de apel, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicate inculpatului dacă, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să o execute, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, iar instanța de apel a reținut asemenea împrejurări – inculpatul a recunoscut vinovăția, anterior nu a fost condamnat, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, este căsătorit și are trei copii minori la întreținere, partea vătămată l-a iertat și nu are pretenții materiale sau morale față de acesta, just concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pentru o perioadă de probațiune.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului Gînju R. în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei aplicate inculpatului Gînju R. (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decît cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi

temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de reținut și că recurenta Ludmila Bîrcă și-a fondat critica deciziei contestate pe circumstanțe de fapt și de drept improprii cauzei de pe rol, cum ar fi că: **„probele prezentate de acuzare în partea incriminării semnului agravant prezent la art. 325 alin. (3) lit. d) Cod penal sunt insuficiente, irelevante și pe alocuri, contradictorii, iar esența principiului prezumției nevinovăției prescrie obligativitatea acuzării de a prezenta și dovedi vinovăția inculpatului. Acuzarea nu a prezentat probe suficiente de doveditoare pentru a condamna inculpatul pentru o infracțiune gravă or, alin. (3) se aliniază la această categorie de infracțiuni...”**, adică absolut neîntemeiat, deoarece inculpatului Buduștean A. nu i-au fost incriminate asemenea circumstanțe prin rechizitoriu, acestea nefiind prezente nici în descrierea faptelor criminale comise de inculpat, considerate ca fiind dovedite, conform prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului Buduștean A. au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că inculpatului Gînju R. i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu și de avocata Ludmila Bîrcă, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2019, în privința inculpaților Gînju Roman XXXX și Buduștean Andrei XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 martie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun